

JOGI FÓRUM PUBLIKÁCIÓ

Új teszt az európai fúziókontroll során?

Készítette: dr. Szilágyi Pál doktorandusz

2004. május 1-én hatályba lépett az összefonódások versenyjogi ellenőrzésének elveit és módszereit megfogalmazó 139/2004/EK tanácsi rendelet¹, amely a hasonló tárgyú 4064/89/EGK² rendeletet váltotta fel. Az új rendelet számos változást hozott az összefonódásokkal kapcsolatos szabályozásban, többek között megváltozott az összefonódások versenyhatásainak fogalmát meghatározó elvi jelentőségű cikkely is. A korábbi rendelet 2. cikk (3) bekezdése a következőképpen hangzott: „Valamely összefonódást, amely olyan erőfölényt hoz létre vagy erősít meg, amelynek eredményeként a közös piacon vagy annak jelentős részén a hatékony verseny jelentősen korlátozódna, a közös piaccal összeegyeztethetetlennek kell nyilvánítani”. Ezt a szabályt váltotta fel az új rendelet azonos bekezdése a következő szabállyal: „Azt az összefonódást, amely különösen erőfölény létrehozása vagy megerősítése következményeként a közös piacon vagy annak jelentős részén a hatékony versenyt lényegesen akadályozná, a közös piaccal összeegyeztethetetlennek kell nyilvánítani.” A megfogalmazás szembetűnő különbsége abban áll, hogy míg a régi megfogalmazás a hatékony verseny lényeges akadályozásának nélkülözhetetlen jogelemeként említi a gazdasági erőfölény kialakulását vagy annak erősödését, az új szövegben az erőfölény már csak mint különös (tehát nem általános) feltételként jelenik meg. A jelen írásban feltett kérdés azonban az, hogy vajon a versenyhatás mibenlétének megfogalmazásával együtt változott-e lényegesen az e hatások kimutatását lehetővé tevő fúziós teszt is, vagy csak a régebbi teszt finomodott valamelyest.

A régi szabályozás

A korábbi fúziós rendelet által alkalmazott ún. dominancia vagy erőfölény teszt során a Bizottság a következők szerint járt el: egyrészt megvizsgálta a vállalatok piaci részesedését és annak jövőbeni várható alakulását, majd három „ellenőrt” vett számításba: a meglévő versenytársak szerepét, a vásárlók vevői ellensúlyozó erejét és a potenciális verseny lehetőségét.³ Az Európai Közösség Bizottsága akkor tiltott meg egy összefonódást, amikor az vagy erőfölényt hozott létre, vagy pedig egy már meglévő erőfölényt megerősített, illetve ha az összefonódó vállalkozások erőfölényes helyzetének eredményeként és a verseny jelentősen korlátozódna a közös piacon.

Az Egyesült Államok versenyjoga egy összefonódás elbírálásakor azt kívánja meg, hogy az összefonódás következtében ne csökkenjen jelentősen a verseny. A szabály egész pontosan a következőképpen hangzik: „amennyiben [az összefonódás] jelentősen csökkenti a versenyt, vagy pedig monopólium létrehozására irányul”⁴, akkor meg kell tiltani. Hogy ezt mit is jelent pontosan

1 A TANÁCS 139/2004/EK RENDELETE (2004. január 20.) a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről (az EK összefonódás-ellenőrzési rendelete), HL L 24., 2004. I. 29., 1.o.

2 A TANÁCS 1989. december 21-i 4064/89/EGK RENDELETE a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről.

3 Tóth Tihamér, Az Európai Közösség versenyjoga, JATEPress, Szeged, 2003. A fentiekben túl a Rendelet 2. cikke részletes felsorolást ad a figyelembe veendő szempontokról.

4 Section 7 Clayton Act, 15 U.S.C. § 18.

azt különböző iránymutatások pontosítják. Az amerikai versenyhatóságok az összefonódások elbírálásakor a piaci hatalom gazdasági, és nem pedig a gazdasági erőfölény jogi meghatározásából indulnak ki és - leegyszerűsítve - a céljuk az, hogy a koncentráció eredményeként piaci hatalom⁵ ne jöjjön létre, illetve ne fokozódjon, illetve ne lehessen a már meglévő piaci hatalmat jobban kihasználni. Az amerikai fúziókontroll joggyakorlatából hiányzik tehát a gazdasági erőfölény jogi tényállása megállapításának kényszere, amely lehetővé teszi a piaci hatalom (ill. annak erősödése) közgazdasági jellegű elemzésének középpontba állítását.

A Zöld Könyv⁶

A Bizottságot a változtatás megfontolására az készítette, hogy a világméretű összefonódások esetében gyakran merült fel problémaként az Egyesült Államokban és a Közösségekben hatályos eltérő szabályozás, amely, bár a gyakorlatban a legtöbbször azonos kimenetelű döntéseket eredményezett, mégis bizonytalanságot jelentett az érintett vállalkozások számára. Ez a bizonytalanság pedig gyakran kemény kritikákhoz vezetett az Európai Bizottsággal szemben.

Az Európai Bizottság 2001. december 11-én bejelentette a Fúziós Rendelet felülvizsgálatáról szóló Zöld Könyv kiadását és kifejtette, hogy kifejezetten várják a rendeletben meghatározott teszt felülvizsgálatához kapcsolódó javaslatokat, különösen, ami a más jogrendszerekben irányadó versenyjogi szabályozással való összevetést illeti.⁷ A Bizottság mind eljárásjogi, mind pedig anyagi jogi szempontból felül kívánta vizsgálni a fennálló szabályozást. A dominancia teszt lecserélése mellett szóló eljárásjogi előnyök között azt jelölte meg a brüsszeli testület, hogy ezáltal közelíteni lehetne az Európán kívüli jogrendszerekhez a közösségi szabályozást, így az amerikaihoz, a kanadaihoz és az ausztráliaihoz. Ezekben az országokban ugyanis az ún. SLC-tesztet⁸ alkalmazzák. A jogközelítésnek azonban hátrányai is lehetnek, ugyanis egyrészt a hatályos esetjog az erőfölény tesztre épül, másrészt a tagállamok jelentős része is az erőfölény tesztet alkalmazza⁹, ráadásul több tagállamban nem is olyan régen vezették be az dominancia tesztre épülő szabályozást.

Anyagi jogi szempontból sok hasonlóság van a két teszt között és ennek eredményeként az ügyek többsége hasonló eredménnyel végződik az Atlanti-óceán mindkét oldalán. A legjelentősebb tartalmi kifogás a dominancia teszt ellen, hogy ha az érintett piacon az egyesülő vállalatok jelentősen kisebbek, mint a legnagyobb vállalat, akkor azok az egyesüléssel nem fognak erőfölényes helyzetbe kerülni, mégis csökkenhet a verseny hatékonysága. A tapasztalatok azonban azt mutatják, hogy a bírósági ítéletek¹⁰ és a bizottsági jogalkalmazás, eddig is rugalmasan tudták kezelni a dominancia tesztet Európában és nem észleltek komolyabb hiányosságokat.

Érvek és ellenérvek az „európai teszt” megtartása mellett illetve ellen¹¹

Az SLC-tesztre való áttérést szorgalmazók egy része úgy gondolta, hogy az amerikai teszt

⁵ A szakirodalomban vita alakult ki arról, hogy ugyan az e a két fogalom, vagy sem.

⁶ Zöld Könyv a 4064/89-es (EGK) Tanácsi Rendelet felülvizsgálatáról COM(2001) 745/6 final

⁷ Sajtó Közlemény - IP/01/1795

⁸ 'Substantial lessening of competition', magyarul: a verseny jelentős csökkenése

⁹ Az Egyesült Királyság és Írország viszont szintén az SLC-tesztet használja.

¹⁰ Ld. Kali und Salz (C-68/94), valamint a Gencor (T-102/96) jogeset.

¹¹ A Zöld Könyvre érkező válaszokat a Bizottság egy dokumentumban összegezte, amely elérhető az alábbi linkről:
<http://www.europa.eu.int/comm/competition/mergers/review/>

jobban számításba veszi a gazdasági tényezőket, szemben a kissé merev - az inkább a statikus piaci viszonyokat vizsgáló - erőfölény teszttel. Egyesek továbbá úgy vélték, hogy az erőfölény tesztet csak nagyon nehezen lehet alkalmazni bizonyos versenyhelyzetek kezelésére, így pl. közös erőfölény esetében. Számosan említették azt is, hogy egy globális teszt jobban megfelelne a globalizálódó világnak, valamint többen félelmüket fejezték ki amiatt, hogy az erőfölény fogalmának a Fúziós Rendelet keretei között történő tágítása, esetleg kisugározhat az Alapszerződés 82. Cikkelyével kapcsolatos esetekre is. Ez alatt azt kell érteni, hogy ha az összefonódások esetében megváltozik az értékelésnél alkalmazott szempontrendszer, akkor az kihathat a gazdasági erőfölénnyel való visszaélés megállapítása során alkalmazott szempontokra is.

Az erőfölény teszt megtartása mellett érvelők kifejtették, hogy a jelenlegi teszt hatékonynak bizonyult az összefonódások szabályozására Európában. A két teszt egyébként is szinte ugyan azt jelenti az eltérő megfogalmazás ellenére, mivel hasonlóképpen értelmezik őket mind az Egyesült Államokban, mind pedig Európában. Mindkettőnek az a célja, hogy a piaci versenyben ne keletkezzen zavar és ennek biztosítása során legtöbbször hasonló eredménnyel végződtek a határozatok. Ráadásul a teszt alkalmas volt arra is, hogy oligopol piacok esetén alkalmazzák és az együttes erőfölény létrejöttét, valamint a potenciális összehangolt magatartásokat megakadályozza a Bizottság. Még ha nem is tökéletes a szövegezése, a célnak eddig megfelelt. Az azonos szövegezés egyébként sem feltétele az internacionális együttműködésnek, sőt nem is biztos, hogy feltétlenül ugyanúgy fogják értelmezni az azonos szöveget. Az erőfölény teszt mellett érvelők szerint az SLC-teszt bár rugalmasabb, jóval nagyobb bizonytalanság forrása, amelyet példáz az 1914-ben történő bevezetése óta az Egyesült Államokban eltelt időszak.¹²

Voltak akik egyik oldal mellett sem tették le a voksukat, de mégis hasznos megjegyzésekkel járultak hozzá a vitához. Ilyen vélemény volt, hogy az erőfölény teszt ugyan valójában két „pilléren” nyugszik (erőfölény létrehozása vagy megerősítése és a hatékony verseny jelentős korlátozása), a második pillért azonban a Bizottság a rendelet alkalmazása során egyszerűen beleolvasztotta az elsőbe.

Bár a Zöld Könyv szokatlanul sok véleményt és vitát indukált, az SLC-teszt és az erőfölény teszt előnyeinek és hátrányainak áttekintése nem hozott sok újat a tudományos és a gyakorlati szakemberek számára. A leginkább elfogadott vélemény, hogy az áttérés a verseny lényeges csökkenésének megakadályozására alapuló tesztre, egy sokkal inkább közgazdasági alapokon nyugvó teszt bevezetését jelentené és jobban lehetővé tenné a hatékonysági érvek figyelembe vételét.¹³ Egy - a jelenlegitől - eltérő megfogalmazás lehetővé tenné, hogy a Bizottság minden, versenyre negatív hatással járó hatást figyelembe vehessen és mérlegelhessen. Az erőfölény teszt esetében felmerülhet a kérdés, hogy mi történik akkor, ha egy összefonódás megerősíti a piaci erőfölényt, de egyben a költségek csökkentésével hatékonyságjavulást is eredményez.¹⁴ Erre a változtatások előtt

¹² Ld. például a Brown Shoe (1962) eset és a Baby Food eset; Az 1990-es években pedig egyetlen jelentős esetben sem sikerült hatékonysági alapon engedélyeztetni egy összefonódást, így sem az FTC v Staples Inc. (970 F. Supp. 1066 (D.D.C. 1997)), sem az FTC v Cardinal Health (12 F. Supp. 2d 34 D.D.C. 1998), sem pedig az FTC v H.J. Heinz Co. (116 F. Supp. 2d 190 (D.D.C. 2000) összefonódások esetén.

¹³ Edurne Navarro Varona et AL., Merger Control in the European Union - Law, Economics and Practice, Oxford University Press, Oxford, 2003.

¹⁴ Paul Craig - Gráinne De Búrca, EU Law - Text, Cases, and Materials, Oxford University Press, Oxford, 2003., 1055. oldal.

egyértelmű volt a válasz, ugyanis a Bizottság a hatékonysági szempontok oly mértékű figyelembevételét, hogy azáltal egy erőfölényt létrehozó vagy megerősítő összefonódást igazolni lehessen, egyértelműen elutasított.¹⁵ Éppen e miatt érte gyakran kritika a Bizottságot és annak jogalkalmazási gyakorlatát a közgazdászok részéről. Vannak azonban olyanok is, akik azt hangsúlyozzák, hogy lehetséges lenne hatékonysági szempontok figyelembe vétele az erőfölény teszt alapján is, pusztán valamelyest változtatni kellene az értelmezési gyakorlaton. Előfordultak például olyan esetek, amikor a Bizottság bár figyelembe vette a felek által felvetett hatékonysági szempontokat, mégsem engedélyezte az összefonódást, ugyanis a kérelmezőknek nem sikerült bebizonyítaniuk, hogy az abból származó előnyök eljutnak a fogyasztókhoz.¹⁶ A fentebb említetten kívül kérdéses, hogy mi történik akkor, ha egy összefonódás bár nem hoz létre, és nem is erősít meg erőfölényt, mégis korlátozza a versenyt. Erre - az erőfölény teszt alapján - a válasz az, hogy az összefonódást engedélyező határozatot kellett hoznia a Bizottságnak.¹⁷

Sok, a fentebb összegzett érvekhez hasonló és alaposan alátámasztott érvelés hangzott el pro és contra, ám a Bizottság 2003-ig ragaszkodott az erőfölény teszt megtartásához. 2002-ben azonban olyan események történtek, amelyek a 2003-as irányváltáshoz vezettek. A Bizottság még a Zöld Könyvben és a megvitatásra a Tanács elé terjesztett tervezetben is a dominancia teszt megtartása mellett foglalt állást, ám a végleges tervezet közzététele és a rendelet elfogadása közötti időszakban, a hivatalos nyilatkozatokban egy új teszt bevezetését adták hírül.¹⁸ Az új teszt a megalkotásánál valószínűleg közrejátszott az is, hogy a brüsszeli apparátus három igen jelentős ügyet elveszített az Elsőfokú Bíróságon 2002-ben, így a First Choice/Airtours¹⁹, a Tetra Laval/Sidel²⁰ és Schneider/Legrand²¹ ügyeket.²² Különösen a First Choice/Airtours ügyben kritizálta a Bíróság a Bizottság közgazdasági érvelését és egyben saját maga dolgozott ki részletes szempontokat a közös erőfölény tekintetében. Az ítélet hatására - a versenyügyekért felelős biztos -, Mario Monti jelezte is, hogy a Bizottság a részletesebb és alaposabb közgazdasági elemzések felé kívánja fejleszteni a Bizottság gyakorlatát.²³ A brüsszeli testület tehát valószínűleg a fent említett bírósági ítéletek hatására úgy ítélte meg, hogy szükség van egy rugalmasabb tesztre, amely a nem kollúzív oligopóliumok ellen is hatékony fellépést tesz lehetővé. Mivel a Bizottság kitarthatott amellet, hogy nem veszi át egy az egyben az amerikai SLC-tesztet, ezért inkább egy nevében mindenképpen új tesztet dolgozott ki. A kérdés azonban továbbra sem dőlt el, hogy az új teszt az amerikai SLC-teszt más szövegezéssel, vagy „pusztán” az erőfölény teszt finomított változata.

15 Így például az Aerospitale/Aliena/De Havilland ügyben (Case IV/M.53, [1991] OJ L 334/ 42. old) és a Mercedes Benz-Kaessbohrer ügyben (Case IV/M.477)

16 Így például az Accor/Wagon-Lits ügyben (Case IV/M.126., [1992] OJ C 204/1.)

17 Massimo Motta, Competition Policy, Cambridge University Press, Cambridge, 2004., 271. oldal

18 A Bizottság vezető ügyvédje, Richard Wainright egy brüsszeli transz-atlanti konferencián bejelentette, hogy karácsonyig kidolgoznak egy új tesztet. (2003. október 16.); Sajtóközlemény: IP/03/1621 2003. november 27.

19 Airtours v Commission, Case T-342/99, 6 June 2002

20 Tetra Laval v Commission, Case T-5/02 és T-80/02, 25 October 2002

21 Schneider Electric v Commission, Case T-77/02, 22 October 2002

22 Az Elsőfokú Bíróság különösen a gazdasági és ténybeli elemzések és az eljárás fair mivolta miatt volt kritikus.

23 Mario Monti, EU competition policy after May 2004, Speech at the Fordham Annual Conference on International Antitrust Law and Policy, New York, USA, 24 October 2003

Az új teszt - A hatékony verseny jelentős(lényeges) akadályozása (SIEC²⁴)

Az újonnan bevezetett teszt elviekben nagyban hasonlít az SLC-tesztre, ám azt nem tudni még, hogy az eltérő szóhasználat eltérő alkalmazást fog-e jelenteni.²⁵ Egyes vélemények kifejezetten előre vetítik a lehetséges következményeket. „Az új teszt ... bizonytalanságot hoz. A Bizottságnak nagyobb hatáskört adtak a beavatkozásra és amennyiben az új tesztet is úgy tágitja, mint a régit, akkor a következő években sokkal nagyobb nyilvánosság mellett fogja az Európai Bíróság a fellebbezésekben meghatározni az Európai Bizottság kötelezettségeit.”²⁶

„A SIEC-teszt egy politikai kompromisszumot mutat azon tagállamok között, akik az SLC teszt felé hajlanak, mint például Nagy-Britannia és azon tagállamok között, mint pl. Németország, amelyek az erőfölény teszt megtartása mellett érveltek.”²⁷ Ezt támasztja alá az is, hogy Németország felhívására foglalták a rendelet preambulumba azt, hogy a teszt változtatása kizárólag azon esetekben jelent újat az erőfölény teszthez képest, ahol a vállalatok nem egyeztetett magatartása miatt keletkezik versenyellenes hatás.

Fontos megemlíteni, hogy a Bizottság eddig sem hagyta figyelmen kívül az összehangolt magatartásokat, hiszen a kollektív erőfölény fogalmának esetében mindig is figyelembe vette. Az Elsőfokú Bíróság több döntésében is alátámasztotta a kollektív erőfölény elméletét (Kali & Salz²⁸, Gencor v Commission, Airtours v Commission), ám az elmélet kidolgozása a Bizottságtól indult ki (Nestlé/Perrier²⁹, Italian Flat Glass³⁰, Irish Sugar³¹).

Majdnem egy évvel az új teszt bevezetése után egyes szerzők úgy vélik, hogy a Bizottság az új teszt elfogadtatásával egy „valódi” európai megoldást talált azáltal, hogy a tesztben az SLC és az erőfölény teszt legjobb elemeit ötvözte mindamellett, hogy megőrizte a fennálló esetjog hatályát. Figyelemmel kell azonban lenni arra is, hogy az új teszt bevezetésével, jelenleg három fajta teszt van hatályban az Európai Unió területén (SIEC, erőfölény, SLC).³² Erősen kétséges, hogy a tagállamok áttérnek-e a jövőben a SIEC-tesztre. Németország esetében ez különösen így van, mivel ő az erőfölény teszt legjelentősebb támogatója.

Érdemes megjegyezni azt is, hogy az „új teszt nem is annyira új”. Az európai szabályozásnak ugyanis az un. második pillére eddig is megfogalmazta a hatékony verseny jelentős korlátozásának kívánalmát és az erőfölény fogalma is része maradt az új tesztnek. Első pillantásra tehát úgy tűnik, hogy csak megcserélték a két pillért. Fel kell azonban hívni a figyelmet arra, hogy ez nem teljesen van így, ugyanis a döntő kritérium most éppen a hatékony verseny lényeges akadályozása lett és az erőfölény mint különös eset szerepel. Az új teszt lehetővé teszi, hogy

24 angolul: significant impediment to effective competition

25 A két teszt szövegének eleve kétféle értelmezése lehetséges. Egyrészt lehet őket azonosnak tekinteni, másrészt lehetséges, a következő értelmezése: a verseny jelentős csökkentése arra utal, hogy mennyire csökken a verseny, míg a hatékony verseny lényeges akadályozása arra utal, hogy mekkora verseny marad a piacon az összefonódás után.

26 Johan Ysewyn partner in Linklaters, www.linklaters.com - Hot Topic - New EC Merger Regulation Agreed, 28. November 2003

27 Reform of the EC Merger Regime, www.elexica.com, January 2004

28 Joined Cases C-68/94 and C-30/95 [1998] ECR I-1375

29 Commission Decision of 22 July 1992, Case No IV/M.190 (OJ 1992, L 356)

30 Joined Cases T-68/89 és T-77/89 és T-78/89 [1992] ECR-II 1403

31 T-228/97 [1999] ECR II-2969

32 J. Schmidt, The new ECMR: "Significant impediment" or "significant improvement"?, Common Market Law Review, 2004. december, 1565. oldal (Vol. 41 No. 6 December 2004)

erőfölény létrehozása esetén is engedélyezni lehessen az összefonódást egyéb - a negatív hatásokat ellensúlyozó - szempontok miatt.

A SIEC-teszt jelentősen megnövelte a Bizottság lehetőségeit egy összefonódás megtiltására. A változások ugyanis nem csak a vállalatoknak tették nehezebbé az összefonódás előnyös hatásainak bizonyítását, hanem a Bizottságnak is nagyobb „fegyverarzenál” áll rendelkezésére az (ellen)érvei alátámasztására. Mivel az új teszt alapján megnőtt a bizonytalanság, ezért nagy szerepe lesz a Bizottság iránymutatásának.³³ Az iránymutatásban a Bizottság meghatározza azokat a tényezőket, amelyeket egy horizontális összefonódás során megvizsgál annak érdekében, hogy eldöntse: megtiltsa vagy engedélyezze az összefonódást. Ilyen tényezők a piaci részesedések; annak valószínűségi foka, hogy kiegyenlítő tényezők hiányában az összefonódás versenyellenes hatásokkal járna az érintett piacokon; a vásárlók vevői ellensúlyozó ereje; a piacra lépési lehetőségek; a hatékonyságjavulás; és az ún. „elbukó” vállalkozások esete. A Bizottság úgy tűnik a piaci részesedések vizsgálata mellett be kívánja vezetni formálisan is a Herfindahl-Hirschman-féle indexet.³⁴ Az iránymutatás alapján azonban nem dönthető el, hogy melyik értékelési szempontnak mekkora szerepe lesz egy döntésben, ugyanis az a következőképpen fogalmaz: *„Versenyjogi elemzésében a Bizottság rendszerint a folyó piaci részesedéseket vizsgálja”, illetve „a koncentráció szintjének méréséhez a Bizottság gyakran alkalmazza a Herfindahl-Hirschman-féle indexet”*. Az azonban biztos, hogy a piaci részesedések a jövőben nem egyedüli irányadói a koncentráció meghatározásának.

A Bizottság a 2004-ben kiadott közleményében³⁵ egyértelműen jelezte, hogy az új SIEC-teszt egy, a hatások vizsgálatán alapuló módszer, amellyel minden a hatékony versenyre gyakorolt olyan káros hatást meg kívánnak akadályozni, amely lényeges. Ennek vizsgálata során jelentős szerepe lesz a közgazdasági érveknek.

A fentebbiek alapján egyértelmű, hogy a korábbi szabályozáshoz képest jelentős változást hozott az új szabályozás. Szükség volt-e erre vagy sem az valószínűleg sokáig heves viták tárgya lesz. A változást ellenzők valószínűleg azonnal hevesen támadni fognak egy olyan bizottsági döntést, amelyet a brüsszeli testület nem tud kellőképpen alátámasztani az új iránymutatások alapján. Azt azonban meg kell jegyezni, hogy egy-egy nem kellőképpen alátámasztott döntést eddig is intenzíven támadtak a kritikusok.

Következtetések

A fentebb kifejtettek alapján nem lett volna szükséges változtatni a korábbi teszten, ugyanis a leginkább vitatott közös erőfölény kérdését az erőfölény teszt alapján is megnyugtatóan lehetett volna rendezni. Amikor 2002-ben a Bizottság háromszor is a Bizottsággal szemben döntött, akkor elsősorban nem a Fúziós Rendelet alkalmazhatatlansága miatt tett így, hanem mert hiányolta

33 Iránymutatás a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló tanácsi rendelet szerint a horizontális összefonódások értékeléséről, 2004/C 31/03, OJ C 31., 2004. február 5.

34 Korábban informálisan már használták a Bizottságnál a Herfindahl-Hirschman-féle indexet.

35 Communication from the Commission - A pro-active Competition Policy for a Competitive Europe, COM(2004) 293 final, Brussels, 20.4.2004

a meggyőző és kellőképpen alátámasztott bizonyítást. Ami a hatékonyságra vonatkozó érvelést illeti, meg kell jegyezni, hogy az Egyesült Államokban sem volt még példa arra, hogy egy egyébként versenyellenes összefonódást kizárólag a hatékonyságból fakadó előnyök miatt engedélyeztek volna.³⁶

Akik úgy vélik, hogy a módosítás által az Egyesült Államok és az Európai Unió által alkalmazott teszt közeledett egymáshoz azoknak nem biztos, hogy igaza van. A korábbi teszt ugyanis is igen gyakran hasonló eredményhez vezetett, mint az Atlanti-óceán másik oldalán alkalmazott SLC-teszt. A változtatás pedig nem garantálja, hogy a jövőben nem lesznek eltérések, ugyanis a Biztosság és az amerikai versenyhatóság döntését is mindig erőteljesen befolyásolják az éppen követendő versenypolitikai célok. Sok múlik majd a jövőben a közgazdaságtan eredményeinek alkalmazásán is. Nem elég ugyanis egy - a közgazdasági megfontolásokra jobban építő - új tesztet bevezetni, hanem azt megfelelően alkalmazni is kell. Bár a Bizottság jelentős lépéseket tett annak érdekében, hogy a döntéseit jobban alátámassza közgazdasági érvekkel³⁷, ezt valószínűleg a SIEC teszt bevezetése nélkül is megtette volna, hiszen Mario Monti 2002-ben, miután a Bíróság meghozta a fentebb említett ítéleteit, már bejelentette, hogy változások lesznek ezen a téren. Végül meg kell jegyezni, azáltal, hogy jelen pillanatban három típusú teszt van hatályban az Európai Unióban - illetve a tagállamaiban - jelentősen nőtt a bizonytalanság. A utolsó utáni pillanatban történt változtatás nem éppen az átgondolt módosítás jeleként értékelhető, különösen ami azt illeti, hogy a végleges javaslatban³⁸ egészen a 2003. decemberében bejelentett sajtónyilatkozatig az erőfölény teszt szerepelt.

36 Gabriele Stirati, Erasmus Law and Economics Review 1, no. 3 (November 2004), 281. oldal (www.eler.org)

37 Pl. az un. 'chief economist' tisztség bevezetésével.

38 Proposal for a Council Regulation on the control of concentrations between undertakings, COM (2002) 711 final - 2002/0296(CNS) (2003/C 20/06) OJ C 20/4, 28.1.2003

jogi hírek

interjúk

publikációk

vitafórum

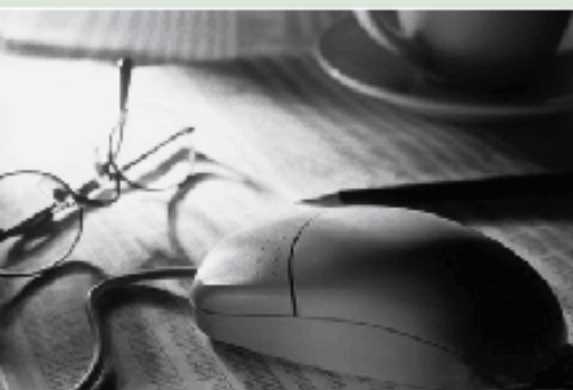
szaknévsor

jogi szakkönyv-katalógus

jogi állásbörze

szakmai rendezvények

heti hírlevél

országos ügyvédi szaknévsor

magyar, angol és német nyelven

ügyfél keres ügyvédet szolgáltatás